

Viyana Tavsiye Kararı (Tavsiye Kararı: B): Kültürel Öneme Sahip Ancak İlk Amaçlarını Artık Daha Fazla Yerine Getiremeyen Anıtlar İçin Doğal ve Estetik Çevrelerinde Yeni Kullanım Alanları Bulmak (COE, 1965)

Vienna Recommendation (Recommendation B) Finding New Uses For Monuments Their Natural or Aesthetic Surroundings, Which Are of Cultural Interest But no Longer Fulfill Their Original Purposes

Viyana, 8 Ekim 1965

Avrupa Konseyi,

4 - 8 Ekim tarihleri arasında Viyana'da toplanan B Sempozyumu, A Sempozyumunda kabul edilen aydınlatıcı duyuruları ve tavsiye kararlarını göz önünde bulundurarak;

İkinci Sempozyumun kültürel bir öneme sahip ancak ilk amaçlarını artık daha fazla yerine getiremeyen yapılar için doğal ve estetik çevrelerinde yeni kullanım alanları bulmaya ayrıldığına dikkat çekerek;

A. Oberbtaats-Conservator am Bundesdenkmalamt, Hofburg, Viyana Avustralya'dan Dr. G. Tripp tarafından sunulan ve üye Hükümetlerin ilgili birimleri tarafından yapılan yorumlara dayanan temel raporunu;

B. Sempozyumun sonuçlarını göz önünde bulundurarak;

Bu kategorideki anıtların genellikle tarihin bir döneminin hatırası oldukları ve Avrupa Kültürel Konvansiyonu tarafından tanımlanan Avrupa kültürel mirasının değerli bir unsuru olduklarını göz önünde bulundurarak;

Avrupa'daki anıtların çoğunun gerekli bakımının yapılmamasından ve karakterlerinin koruyacak işlevlerin yerine getirilmemesinden kaynaklanan acınacak hâldeki durumunu göz önünde bulundurarak;

Anıtların; ancak ülke çapında benimsenen tutumları uyumlaştıran ve bir yerde toplayan bölgesel planlamaya ilişkin genel politikanın tamamlayıcı bir parçası olarak gerekli önlemler alındığı takdirde etkili bir şekilde korunabileceklerini göz önünde bulundurarak;

Korumanın ortak bir sorumluluk olduğu ve tamamen Sahibinin sorumluluğuna bırakılmayacağını göz önünde bulundurarak;

Anıtların tüm sorumluluğunu üstlenmekten kaçınmanın Hükümetlerin çıkarına olduğunu ve sonuç olarak aşağıda belirtilen unsurların gerekli olduğunu göz önünde bulundurarak;

a. Anıtların sahiplerinin anıtlarını korumalarını sağlamak için harekete geçmek

b. Anıtlar artık sahipleri tarafından kullanılmıyorsa bu yapıların yeni işlevler kazanması için gerekli katkıları yapmak

Tarihi ve arkeolojik bir sermayeyi korumayı ya da satmayı reddederek yetersiz ya da bunu hak etmeyen kullanıcıların haklarını kötüye kullandıklarını göz önünde bulundurarak;

Söz konusu mirasın korunmasının bir ulus için ekonomik bir önem taşıdığını göz önünde bulundurarak;

Kültürel İşbirliği Konseyi'ne Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin aşağıda belirtilen hususlarda Hükümetleri teşvik etmesi için çağrıda bulunmasını tavsiye eder.

1. A Sempozyumunda kabul edilen ölçütlere göre çevrelerindeki unsurlarla birlikte koruma altına alınması gereken anıtların kataloglarının tasarlanması ve tamamlanması.

2. Anıtların ve sit korumalarının gereksinimleri için kabul edilecek yeni mevzuat ve düzenlemelerin kabul edilmesi.

i) Mali (belirli vergilerden, veraset ve intikal vergisinden ve giriş ücretlerinden alınan vergilerden muafiyet de dâhil olmak üzere bu tür anıtların sahipleri için oldukça önemli vergi indirimleri)

ii) Finansal (Bağışlar da dâhil olmak üzere anıt sahiplerine verilen borçlar ve diğer yardımlar)

iii) İdari (Mali nedenlerden ötürü anıtlarını koruyamayan ya da gönüllü kamu veya özel yardımlar alamayan anıt sahiplerine yardımda bulunmak)

3. Aşağıda belirtilen hususları yerine getirerek turistik faaliyetleri teşvik etmek.

i) Etkili bir propaganda ile anıtların organize edilen turlara dâhil edilmesi ve giriş ücreti ödenmesi.

ii) Kültürel faaliyetlerin organize edilmesi.

4. Örneğin, kabul salonları ve kayıt ofisi olarak kullanmak için organizasyonlar tarafından hazırlanan bu tür anıtların geliştirilmesini ve kazanımını kolaylaştırmak

5. Anıt sahiplerine yardımcı olmak amacıyla kamu ve özel organizasyonlar yapılmasını kolaylaştırmak.

6. B Sempozyumunun raporunda belirtildiği gibi anıt sahiplerinin bu anıtların ne şekilde kullanılabileceği konusunda daha bilgili olmalarını sağlamak.

7. Özellikle yerel yetkililer olmak üzere hükümet yetkililerinin yeterli etki gösteremeyen anıt sahiplerinden gerekli görüldüğü takdirde bunları devralması.

8. Belirli durumlarda; anıt sahiplerini ya anıtlarını iyi durumda kalmalarını sağlamak ya da bunlardan ayrılmak zorunda bırakacak mevzuat önlemlerini öğrenmek.

9. Çalışanları ve fonlarıyla birlikte çok önemli çalışmalar yürütecek milli tarihi anıt koruma kuruluşları oluşturulmasını sağlamak.

Öğrenci Çevirmen:Pınar Sabuncu Artar

Öğrenci Proje Asistanı: Yaşar Serkal Yıldırım